

Parashat Mishpatim

Excerpt from *Yishmiru Da-at*
by Rabbi Zalman Schachter-Shalomi

מצוות עשה נעשים בזמן,
כי לכל מצוות עשה
יש בה מזמן גרמא,
ואין המצווה מקוימת עד
שעושה אותה באיזה זמן מן הזמנים.
משא"כ במצוות לא תעשה
יש בה יותר מן התדירות
כי מקיים אותם תמיד
כל השם"ה ימים של השנה
בבחי' שב ואל תעשה.

Positive commandments are time-bound,
for to all positive commandments
they are dependent on time
and the responsibility isn't fulfilled unless
one does it at the particular time specified.
However, with the negative commandments,
the observance has greater frequency
for they are fulfilled constantly
all 365 days of the year
on the level of return [to God] and don't do them.

אם אדוניו יתן לו אשה וגו',
(שמות כ"א ד'). האשה וילדיה --
והוא יצא בגפו.

If his master gives him a wife, etc.
(Exodus 21:4)... **the woman and her children -
and he left alone.**

והתורה דברה ככה
שלא יהיה הוא גלמוד
כל אותם השנים של העבדות שלו,
ואם לא חשב האדון
והי' בטוח שהאשה והילדים
ישארו אצלו
לא היה מוסר לו
וכאשר יצא לחפשי
על האדון
להעניק לו
(דברים ט"ו י"ד) בהעניק תעניק לו,
שמזה היה אפשר
להעבד לפדותם גם הם
(ואפשר
שהאדון חשב
שעל ידי זה
יהיה העבד נרצע לו
עד ליובל)

And the Torah spoke thus
so that he will not be a lonesome one
all those years of his servitude.
But if the master didn't consider [his feelings],
and he assumed the wife and the children
were remaining with him,
by not handing [them over] to him,
then, as he became free,
it was the master's responsibility
to provide for him,
as in, (Deut 15:14) "You shall surely provide for him."
So from this, it became possible
for the servant to redeem them also,
(for it may have been
that the master was thinking
that through this,
[i.e., separating wife and children from him],
the slave would remain indentured to him
until the Jubilee).

translation by *Gabai Seth Fishman*